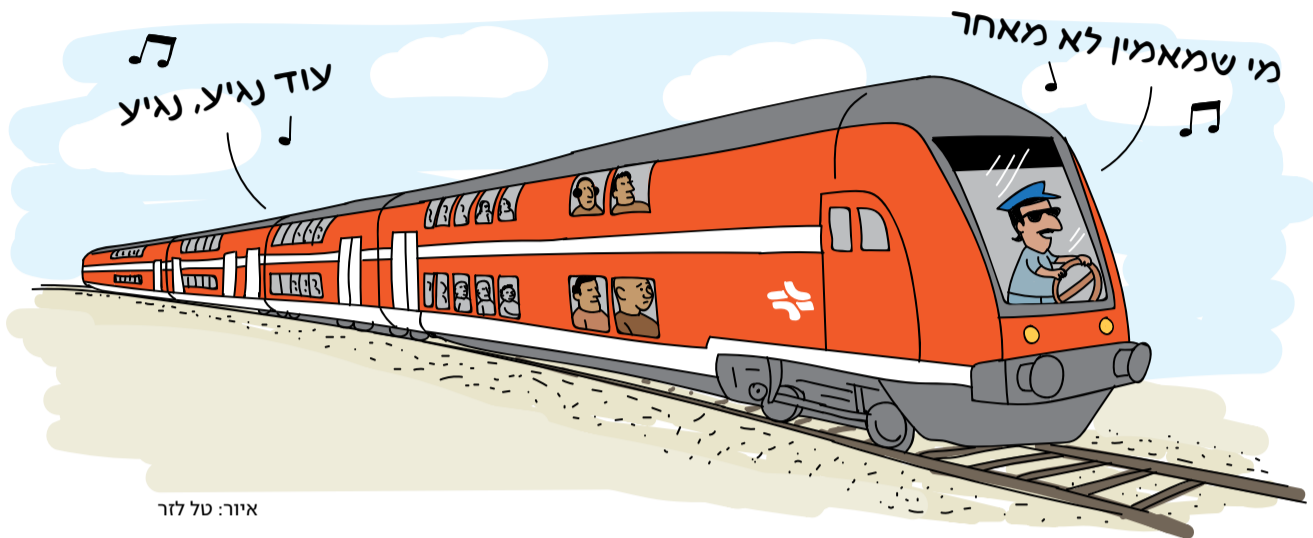

יאיר ניצני מרים גבה

איור: טל לזר

לשיר זה כמו להיות קמפיין

מיוחד למפרסמים עצלים: צרור שירים שאפשר לגייס לפרסומות, בשינוי קטן של המילים

שהוא רגוע יותר ויכול לעזור בשיווק מוצר קולה מיוחד ומרגיע ללילה בשם "קולה ליל".
 ● משווקי משקה ברר יכולים לעשות שימוש ב"ברר, בלי עתיד, בלי תקווה, בלי חלום" (לוי/מלמד) כדי לסייע למי שחיינו מדכאים, וכוס ברר תוציא אותו מזה. לחלופין, הם יכולים ללכת על משהו פוזיטיבי יותר, כמו "ברר, עם עתיד, עם תקווה, בלי החום".

● בעקבות מגיפת סרטוני הקטטות והשלכת כיסאות כתר פלסטיק, אפשר להשתמש ב"שיעור מולדת" (שמיר/מוהר), כש"אז בבית הספר על הקיר תמונה" יהפוך ל"בוא לבית הפנאי, אין היום קטטה", או "כאן, בפארק שלנו, אל תשכח קסדה".
 ● אותו שיר יכול להתאים מביחינת המשקל גם לחברת קרוי לינה למקה עם: "בקרולינה למקה, משקפיים יש, והמורה אומרת - משה, תתחדש".
 יש רעיונות לשימושים בשיירם שאני ממליץ להתרחק מהם. הם אמנם מפתים, אבל עדיף

את "ירושלים של זהב" אפשר להפוך ל"שיניים של זהב", לקידום מרפאת שיניים, ואת "טודו בום" של סטטיק ובן-אל אפשר להחליף ל"טודו חום", לטובת חברת תנורי אפייה

להימנע, מסיבות של טעם רע ומבוכה. למשל:
 ● לשנות את "אור עולה בבוקר", ששרה שושנה דמארי (שמר), ל"אורז אוכל בבוקר", עבור חברת מזון.
 ● להחליף את "טודו בום" של סטטיק ובן-אל תבורי ל"טודו חום" עבור חברת תנורי אפייה.
 ● להשתמש ב"ליל חניה" של חנן יובל (אלתרמן/רוזנב-לום) עבור פנגו או סלופארק.
 ● להפוך את "ליל חניה" ל"ליל חנייה" עבור יצרן פיצוחים.
 ● להפוך את "ירושלים של זהב" (שמר) ל"שיניים של זהב", לקידום מרפאת שיניים.
 ● להשתמש ב"שיר לשלום" (רוטבליט/רוזנבלום) עבור הטריפל של הוט ("אז רק תשירו שיר לשלום").
 ● להשתמש בשירו של אריק לביא "הסלע האדום" (חפר/זואי) ליצרני סטייקים עם "הו, הסיניטה האדום".
 ● לחברה שמייצרת סר לילה לשיניים אני מציע את "אני נושא עימי את צער השחיקה". יכול להיות שהוא מתאים גם לאנשים שכותבים טור שבועי בעיתון. ●

yairn@israelhayom.co.il

● רכבת ישראל יכולה להתמודד עם נושא האיחורים בעזרת השיר של ירדנה ארזי "עוד נגיע, נגיע, נגיע עד יום המחר" (מנור/טולדנו), או עם שלמה ארצי, שיקריב את "ארץ חדשה" ושיר "עוד נגיע, נגיע, נגיע לסבידור מרכז".
 ● "ארץ חדשה" יכול לשמש גם לפרסום של משרד נסיעות, או לקמפיין של מפעל הפיס, שיסביר לאילו ארצות יוכל להגיע הווכה המאושה.
 ● עבור איקאה יש לי כמה רעיונות. השיר של מירי אלוני מתוך "חרווה ושלומיק", "להיות לבר" (רוזנבלום/גפן), יכול בקלות להפוך להמנון של הרכבה עצמית עם "לבנות לבר". אפשר גם לשנות קצת את "לבר על הגג שבתות וחגים" של יהודית רביץ (רוטבליט/רביץ) ל"לבר על הגג עם שלושה מברגים".
 "אני נושא עימי את צער הש-תיקה" של אורלנד וזהבי יכול להפוך ל"אני מרכיב לבה, ארון וגם שידה".

● חברה שמתמחה במסרונים יכולה לעשות שימוש ב"כתבו עליו במסרון הרבה דברים" (איינשטיין/חנך).
 ● "תנו לי, תנו לי רוקנרול", של יזהר אשדות ועברכם הנאמן, שימש כבר בכמה פרסומות, אבל לא מאוחר להציע אותו גם ל"תנו לי תנו לי פוסטינוור".

● "נומה עמק, עמק תפארת" (אלתרמן/סמבורסקי) מתאים לפרסום גבינות צהובות, כולל השורה "טוסט מלמטה עגבנייה מעל".
 ● למי שרוצה למכור ספינג' בסופר, אני מציע את "שוטי שוטי ספינג'תי" (דינור/רוזנבלום), אם כי זה עלול לרמוז על כך שהמוצר שט בשמן.
 ● שירו של קלפטר "אין כמו הסמכה" ממש מתחנן לפ"רסומת לבמבה או לגמבה.
 ● לרשת סודוך אני מציע את שירו של שלמה ארצי "אתמול היה טוסט, ויהיה גם מחר".
 ● לחברות שמוכרות משקאות מוגזים אפשר להציע את "קולה מילים כה שמחות" (כץ/נצר) או את "קולה ילדים קופצים רוקדים" (לוי/טל), אם כי זה גם עשוי להרגיש דווקא את ההיפר שיוצר המשקה אצל ילדים. את החשש הזה ניתן לאזן עם "קולה ליל אני בגנך" של אולארצ'יק,

בשבועות האחרונים עלו בטלוויזיה כמה פרסומות שבהן מככבים זמרים ידועים ויצירות מוכרות, ופתחו דיון ציבורי לוהט (ראו כתבה בעמ' 30). "לונדון" (חנך/לוי/חנה אלברשטיין), בכיכובה של חנה אלברשטיין; "הפרח בגני" של אביהו מדינה, עם דמותו של זהר ארגוב; "אור" של נעמי שמר, לעידוד פינוי גגות לצורכי אנרגיה סולארית; "לעולם בעקבות השמש" (מנור/וייס) עם עומר אדם, למשקפי שמש; ועוד לפני כן - "בוקר טוב" (שלונסקי/זלצר) מהמחזמר "עוץ לי גוץ לי", בביצועו של עומר אדם. גילוי נאות: אני מעורב בתחום הזה הרבה שנים ועוסק בקשר שבין יצירות מוזיקליות ויוצרים לבין בעלי עניין מסחריים. אגלה לכם, למשל, ש"חצבים פורחים", שכתבתי עם יזהר אשדות לתיסלם, נכתב כהמנון ל"מועדון חצב" של בנק לאומי. דני סנדרסון מתברר כבר שנים שהוא מחכה לרגע שמישהו בחברת מוצרי היגיינה יבקש ממנו רשות להשתמש בשיר "הנה עוד ערב אבוד" לקמפיין בתחום.

היוצרים מתחלקים בין אלה שלא ייתנו את יצירתם לפרסומות עבור שום הון שבעולם, לאלה שיעשו זאת בשמחה מסיבות של פרנסה, או מאמונה שכך יגיע השיר לקהל שלא נולד כשהוא נכתב ולא היה נחשף אליו אחרת. כשירות למשרדי הפרסום ואנשי הקריאייטיב, שחום הקיץ מייבש את היצירות שלהם, מוגשת כאן רשימה טרייה של שירים ומוצרים, לשימושכם ועל אחריותכם.
 ● קמפיין איגוד השמאים, עם השיר "ישמחו השמאים" (מילים ולחן - עממי).
 ● קמפיין לוויאגרה, עם "תנו לגדול בשקט" (קנר/לרנר).
 ● קמפיין לגן החיות התנ"כי בירושלים עם השיר (המתקן) "ירושלים של זנב" (שמר).
 ● "איפה כל החברות שלך?" של עומר אדם (טרבלסי/תיתון) יכול להפוך בקלות ל"איפה כל החזיות שלך?" ולי-שמר קמפיין לחברת חזיות או לחברה לניחוחי הגרלת חזה.
 ● "אהובתי שלי לבנת צוואר" (ארגוב/שכתאי) יכול להיפוך ל"אהובתי שלי לבנת פורן", שבו לקוח מרוצה ממליץ לשכור את שירותיה לתביעה מול ביטוח לאומי.
 ● "אנחנו דור מזוין" של אביב גפן יכול לשמש חברת קוסמטיקה עם "ייתן לך עוד מצוין".
 ● "הם רוכבים ושרים" של הדודאים (נעמי שמר/שמעון ישראלי) יכול בלי בעיה לשמש קמפיין חברתי לפתרון בעיית הקורקינטים עם "הם רוכבים וזורקים".